DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W POZNANIU

Poznań, 10 marca 1953 **Nr 5** **Poz. 19 - 25**

TREŚĆ:

PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE

19

UCHWAŁA WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W POZNANIU

Nr 1/53 z dnia 27 lutego 1953 r. dot. działalności Rad Narodowych i instytucji handlowych w świetle zadań wypływających z Uchwały Rady Ministrów z dnia 3. 1. 1953 r. w sprawie zniesienie zaopatrzenia bonowego, regulacji cen ogólnej podwyżki płac i zniesienia ograniczeń w handlu nadwyżkami produktów rolnych.

I. Władza ludowa w naszym kraju wysiłkiem ludu pracującego dokonuje coraz głębszych przeobrażeń przejawiających się we wspaniałym budownictwie przemysłu, rozbudowie miast i osiedli, w przebudowie wsi naszej, w twórczej pracy milionowych rzesz obywateli.

Polska Ludowa na obecnym etapie swej wielkiej przebudowy gospodarczej i społecznej spotyka się z trudnościami, które mają swe źródło w nierównomiernym i zbyt powolnym rozwoju rolnictwa w większości jeszcze drobnotowarowego w porównaniu z szybko rozbudowującym się socjalistycznym przemysłem. Wyłaniające się stąd trudności jak i fakt istnienia rozdrobnionych i zacofanych gospodarstw indywidualnych, stanowi bazę do działalności elementów kapitalistycznych, spekulantów, przekupniów kułaków i wszelkiego rodzaju szkodników gospodarczych przyzwyczajonych żerować na wyzysku cudzej pracy.

Celem zagwarantowania zaopatrzenia ludności pracującej i ochrony jej przed skutkami działalności elementów spekulacyjnych wprowadzony został przejściowo system bonowy jako tymczasowy środek zaradczy, który częściowo złagodził sytuację zaopatrzeniową ale nie usunął przyczyn istniejących trudności.

Obecna sytuacja w rolnictwie w związku z lepszym urodzajem zbóż i wzrostem pogłowia zwierząt rzeźnych stanowiła korzystny moment do zniesienia zaopatrzenia bonowego i przejścia do wolnej sprzedaży, co łączyło się jednak z koniecznością ustalenia właściwego stosunku pomiędzy cenami produktów rolnych a przemysłowych, odpowiedniej podwyżki płac i usprawnienia dostaw obowiązkowych na najważniejsze produkty rolne.

II. Wojewódzka Rada Narodowa po zapoznaniu się ze sprawozdaniem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej oraz na podstawie analizy terenu stwierdza, że wykonanie postanowień Uchwały z dnia 3. 1. 53 r. odbiło się pozytywnie na sytuacji gospodarczej naszego województwa. Zaspokojenie potrzeb ludności zapewniają przede wszystkim dobrze zaopatrzone sklepy detaliczne. Ceny wolnorynkowe produktów rolnych ukształtowały się na poziomie wzgl. poniżej poziomu cen państwowych, a w związku ze zniesieniem zaopatrzenia bonowego i zniesieniem ograniczeń sprzedaży nadwyżek produktów rolnych aparat handlowy ma możność rozwinięcia swej inicjatywy i działalności, zwiększenia wydajności swojej pracy, spowodowania dalszej poprawy zaopatrzenia placówek w szerszy asortyment towarowy.

III. Wojewódzka Rada Narodowa stwierdza, że zarówno Rady Narodowe ich Prezydia, Komisje i aparat handlowy nie wykorzystały wszystkich możliwości jakie daje Uchwała z dnia 3. 1. 1953 r. na odcinku reformy obrotu towarowego.

1. w szczególności Prezydia terenowych Rad Narodowych nie stworzyły odpowiednich warunków dla ludności rolniczej pragnącej sprzedać swe nadwyżki rolne na danym terenie, co stwarza możliwości niepożądanej i szkodliwej penetracji wsi przez elementy spekulanckie. Brak jest zarówno wyposażenia punktów sprzedaży jak i odpowiedniej akcji uświadamiającej, włączenia do sprzedaży szerokiej masy członków spółdzielń produkcyjnych i drobnych rolników. Niedostateczne jest zainteresowanie handlu uspołecznionego handlem targowiskowym, możliwością dokonywania zakupów nabiału, strączkowych i innych produktów rolnych, co winno wyeliminować wszelkiego rodzaju przekupniów i spekulantów a przyczynić się do lepszego zaopatrzenia i obniżenia cen tych produktów na terenie miast.

2. w działalności Prezydiów Rad Narodowych, Komisji oraz aparatu handlowego zaznaczył się brak wystarczającej kontroli nad zaopatrzeniem sklepów detalicznych, wskutek czego w wielu wypadkach występowały okresowe braki takich artykułów, jakie w dostatecznej ilości znajdowały się w hurtowniach. Pracownicy handlu w wielu wypadkach nie zmienili jeszcze stylu swej pracy, nie analizują dostatecznie potrzeb swego rejonu, co powoduje przerwy w dostawach i nie zapobiega w porę występującym okresowo brakom w zaopatrzeniu.

3. Na odcinku rozbudowy sieci handlowej Prezydia Rad Narodowych za mało uwagi przywiązywały do prawidłowego zrejonizowania branż. Przejmowane, pozostałe po okresie kapitalistycznym prywatne placówki handlowe zarówno pod względem swego rozmieszczenia jak i branżowości nie odpowiadają w wielu wypadkach istotnym potrzebom ludności. W pracy nad rejonizacją poszczególnych branż Prezydia nie sięgały i nie zapraszały do współdziałania przedstawicieli aktywu społecznego co w wielu wypadkach powoduje konieczność późniejszych zmian sieci i wzrost związany z tym kosztów.

4. Aparat handlowy za mało jeszcze wsłuchuje się w życzenia konsumenta i niedostatecznie korzysta z niezawodnego oręża socjalistycznej krytyki i samokrytyki, czego dowodem jest, że książki życzeń i zażaleń straciły niejednokrotnie swój charakter doradczy, przestały być bodźcem do sprawniejszej i lepszej obsługi. Równocześnie komitety sklepowe i członkowskie ze zniesieniem zaopatrzenia bonowego nie znalazły jeszcze właściwego odcinka swej pracy, nie dostosowały swojej pracy do nowych warunków, w jakich znalazł się socjalistyczny handel.

5. Postawa pracowników sklepowych wykazuje jeszcze zbyt mało dbałości o podwyższenie kultury handlu, o estetyczne utrzymywanie wnętrz i wystaw sklepowych i zbyt małą jeszcze troskę o jakość i dobór właściwych asortymentów. Personel sklepowy w wielu wypadkach bezkrytycznie przyjmuje niewłaściwą produkcję nie włączył się do walki o wyeliminowanie brakoróbstwa a nie ednokrotnie przez brak należytej troski o towar przyczynia się do powstawania strat i obniżenia wartości towarów. Wynika to z niedostatecznego a częściowo niewłaściwego szkolenia ideologicznego i zawodowego prowadzonego w pionach poszczególnych dyrekcji handlowych.

6. Aparat handlowy mając olbrzymie możliwości bezpośredniego oddziaływania na chłopów pracujących nie wykorzystał tych możliwości w kierunku włączenia się do pracy nad organizacją i umacnianiem spółdzielń produkcyjnych. Nie połączono na tym odcinku działalności handlowej i zawodowej z aktualną pracą polityczną na wsi.

IV. W wyniku przeprowadzonej oceny i analizy działalności Rad Narodowych i instytucji handlowych nad realizacją postanowień Uchwały Rady Ministrów z dnia 3. 1. 1953 r. Wojewódzka Rada Narodowa **uchwala:**

1. Powiatowe i Miejskie Rady Narodowe przeanalizują na najbliższej sesji całokształt zagadnień związanych z realizacją Uchwały Rady Ministrów z dnia 3. 1. 1953 r. oraz dokonają analizy działalności aparatu handlowego na swoim terenie. Uchwały powzięte przez Rady Narodowe winny być omówione na specjalnych naradach roboczych z udziałem pracowników organizacji handlowych, na które to narady należy delegować radnych, i członków komisji handlu oraz przedstawicieli Prezydiów Rad Narodowych. Narady te powinny przyczynić się do usunięcia niedociągnięć i braków istniejących w handlu oraz powinny opracować szczegółowe plany i wytyczne dla wprowadzenia Uchwał Rad Narodowych w życie.

2. Wojewódzka Rada Narodowa zobowiązuje Prezydia Rad Narodowych przeanalizowania handlu targowiskowego ze szczególnym uwzględnieniem organizacji punktów wolnorynkowej sprzedaży mięsa, należytego ich wyposażenia oraz rozpropagowania tej formy sprzedaży która ułatwi chłopom zbyt nadwyżek, a konsumentom da dodatkowe źródło zaopatrzenia. Celem spopularyzowania wśród członków spółdzielń produkcyjnych oraz mało i średniorolnych chłopów wolnorynkowe, sprzedaży nadwyżek rolnych, należy wykorzystać wszelkie narady ludności wiejskiej, zebrania itp. dla przekonywania producentów o korzyściach wypływających z możliwości sprzedawania nadwyżek po cenach swobodnie uzgadnianych z kupującym. Prezydia Pow. i Miejskich Rad Narodowych oraz P.Z.G.S-y uruchomią na wszystkich targach i jarmarkach specjalne straganу dla skupywania od chłopów nadwyżek rolnych. Celem zachęcenia chłopów do sprzedawania swych nadwyżek — P. Z. G. S-y i G S-y wykorzystają każdy targ jarmark, każdy punkt w którym zbiera się ludność wiejska, dla zorganizowania targowej sprzedaży artykułów przemysłowych w szerokim asortymencie. Wydziały Handlu Prezydium Woj. Rady Narodowej, Pow. i Miejskich Rad Narodowych udzielą jak najszerszej pomocy w zorganizowaniu tej nowej formy sprzedaży, przydzielając P.Z.G.S-om i G.S-om odpowiedniej ilości towarów.

3. Celem właściwej rejonizacji placówek branżowych w terenie oraz warsztatów produkcyjnych jak piekarń, masarń wytwórni wód gazowych itp. Prezydia Rad Narodowych winny opracować dokładne plany lokalizacji sieci. Przy opracowaniu planów należy korzystać ze współpracy organizacji społecznych i komisji handlu. Prezydia Rad Narodowych nie powinny dopuścić do przekazywania lokali handlowych na cele niezwiązane z obsługą ludności. Braki w sieci handlowej występują szczególnie na terenie powiatów Koło, Turek i Kalisz a wadliwe rozmieszczenie sieci jest w Poznaniu i w Lesznie.

4. W trosce o jak najlepsze zaopatrzenie ludności pracującej Prezydia Rad Narodowych zwrócą szczególną uwagę na organizację placówek sprzedaży przy spółdzielniach produkcyjnych, P G R-ach i w dzielnicach robotniczych oraz udzielą pomocy oddziałom zaopatrzenia robotniczego w ich organizacji i działalności. W szczególności Prezydia Rad Narodowych zwrócą uwagę na ustawienie działalności tych oddziałów w kierunku rozwoju gospodarstw pomocniczych prowadzących hodowlę zwierząt rzeźnych, warzywnictwa ogrodnictwa, usprawniając pracę i zaopatrzenie. w punktach usługowych.

5. Prezydia Rad Narodowych winny otoczyć szczególną opieką spółdzielnie produkcyjne, winny czuwać nad zapewnieniem zaopatrzenia G.S. w paszę, zagwarantować odpowiednią ilość nawozów sztucznych sprzętu rolniczego i opału. Dopilnować zawierania umów na dostawy nadwyżek produktów rolnych do sklepów uspołecznionych, pomagać poprzez organizacje handlowe w uruchamianiu przez spółdzielnie straganów warzywniczych i drobiarskich. M.H.D. winien zorganizować na terenie większych miast sklepy wzorcowe ze sprzedażą artykułów wiejskich pochodzenia spółdzielczego. Personel terenowy instytucji skupowych winien być przeszkolony w zakresie organizacji spółdzielń produkcyjnych i w swej pracy terenowej działalność handlową łączyć z pracą uświadamiającą drobnych producentów o korzyściach wynikających z gospodarki zespołowej.

6. Prezydia Rad Narodowych wprowadzą systematyczną kontrolę wykonawstwa rozdzielników z hurtu do detalu, interweniując bezpośrednio w każdym wypadku zahamowania dostaw. Jednocześnie Prezydia Rad Narodowych ustalą ścisłą kontrolę nad gospodarką magazynową poprzez P.I.H. i Komisje Handlu dla usunięcia niedociągnięć w przechowywaniu, magazynowaniu i terminowym dysponowaniu z magazynów do sklepów. Prezydium Woj. Rady Narodowej zwróci szczególną uwagę na niewłaściwą działalność na tym odcinku Centrali Odzieżowej, Argedu, Centrogalu i Centrali Handlowej Przemysłu Skórzanego, które to hurtownie winny się wzorować na dobrze pracującej hurtowni Centrali Tekstylnej.

7. Celem polepszenia zaopatrzenia ludności w drobne artykuły przemysłowe wytwarzane przez drobną wytwórczość i chałupników, Prezydium Woj. Rady Narodowej zorganizuje poprzez W.K.P.G. narady przedstawicieli handlu i drobnej wytwórczości dla ustalenia listy potrzebnych artykułów oraz ustawienia produkcji.

8. Celem podniesienia kwalifikacji politycznych i zawodowych personelu handlowego i dostosowania pracy aparatu handlowego do wymogów stawianych mu przez Uchwałę z dnia 3. 1. 1953 r. Prezydia Rad Narodowych przeanalizują i zaktywizują szkolenie kadr prowadzone przez Dyrekcje Central Handlowych. Szkolenie zawodowe winno iść w parze ze szkoleniem ideologicznym przy czym szkolenie należy rozpocząć od najniższych szczebli a z kolei obejmować winno coraz to wyższe szczeble kierownicze tak operatywu jak i administracji. Na zebraniach zakładowych należy wsłuchiwać się w głosy sprzedawców i realizować wnioski zmierzające do usprawnienia pracy.

9. Komisje Handlu Rad Narodowych oraz zainteresowane instytucje handlowe otoczą opieką komitety sklepowe, opiekuńcze, członkowskie oraz gminne rady kontroli i pomogą im w należytym realizowaniu ich zadań.

10. Wojewódzka Rada Narodowa zobowiązuje członków oraz Komisje Handlu Rad Narodowych wszystkich szczebli do bezpośredniego włączenia się w realizację Uchwały Rady Ministrów z dnia 3. 1. 1953 r. oraz niniejszej uchwały czuwania nad codziennym ich wykonywaniem przez aparat rad narodowych i instancje handlowe. —

Powyższą uchwałę podaje się do wiadomości.

Wł. Migoń
Przewodn. Prezydium Woj. Rady Narod.
Fr. Szczerbal
Sekretarz Prezydium Woj. Rady Narod.

20

UCHWAŁA
PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W POZNANIU

z dnia 24 lutego 1953 r. w sprawie wiosennej kampanii siewnej 1953 r.

Terminowe i jakościowo dobre przeprowadzenie wiosennej akcji siewnej da w dużej mierze gwarancję że rolnictwo wielkopolskie w pełni wykona poważne zadania produkcyjne, jakie ma do realizacji w czwartym roku planu 6-letniego.

Minione lata wykazały, że realizacja tych zadań, mających na celu podniesienie produkcji i tym samym dostarczenie zwiększonej masy towarowej dla naszych braci w miastach i zapewnienie dostatecznych ilości surowca dla przemysłu uzależnione jest w dużej mierze od ścisłego współdziałania z organizacjami masowymi i włączenia szerokich rzesz chłopskich w spółdzielniach produkcyjnych i gospodarzących indywidualnie do wspólnego czynu na froncie walki o realizację planów produkcyjnych.

Tegoroczna kampania siewna będzie sprawdzianem wyrobienia politycznego, fachowego i organizacyjnego wszystkich ogniw działających na wsi i współpracujących z rolnictwem, w umacnianiu i zakładaniu spółdzielni produkcyjnych, które na terenie naszego województwa powstają dzięki wspaniałym wynikom produkcyjnym, uzyskanym na przestrzeni ostatnich lat,

a również w atmosferze wywołanej na I Krajowym Zjeździe Spółdzielczości Produkcyjnej.

Masowy wzrost spółdzielni produkcyjnych wymaga szczególnej troski i czujności klasowej ze strony Rad Narodowych i zainteresowanych czynników, aby istniejące spółdzielnie i nowozakładane umacniać gospodarczo i politycznie — a tym samym przyspieszyć socjalizację wsi.

Zadania akcji wiosennej na terenie naszego województwa są szczególnie ważne i trudne w bieżącym roku, a to ze względu na poważne zaległości w wykonaniu orek siewnych, których w jesieni — skutkiem nieprzyjających warunków atmosferycznych — nie wykonano zgodnie z planem. Trudności te zostały spotęgowane przez nagłą odwilż w miesiącu styczniu, powodującą zalewy gruntów uprawnych — w tym części zasiewów ozimych, przez co w większości wypadków zajdzie konieczność dokonania przesiewów.

Państwo nasze, kładąc szczególną uwagę na podniesienie produkcji rolnej, stwarza odpowiednie warunki, zapewniające wzrost i rozwój naszego rolnictwa. Daje to swój wyraz w stałym zwiększaniu dostaw traktorów i narzędzi rolniczych, w zaopatrywaniu rolnictwa w coraz większą ilość nasion kwalifikowanych, nawozów sztucznych, środków chemicznych, udzielenie kredytów — jak również poprzez pracę aparatu agronomicznego, prowadzącego instruktaż fachowy, oraz prelegentów, prowadzących wykłady w ramach upowszechnienia wiedzy rolniczej.

Naszym zadaniem jest, pomoc tę należycie ocenić i wykorzystać poprzez odpowiednie zorganizowaną i sharmonizowaną pracę na każdym odcinku.

W trosce o jak najlepsze i terminowe przygotowanie i przeprowadzenie wiosennej akcji siewnej na terenie województwa poznańskiego, Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, po zapoznaniu się z treścią Uchwały Prezydium Rządu z dnia 14. 2. 1953 r. w sprawie wiosennej kampanii siewnej i po przeanalizowaniu dotychczasowego stanu przygotowań ustala następujące zadania:

1. Wykorzystać doświadczenia wypływające z osiągnięć rolnictwa radzieckiego, przodujących chłopów, racjonalizatorów, przodowników pracy w celu umasowienia wysokiej wydajności z 1 ha, przeprowadzając szkolenie w ramach upowszechnienia wiedzy rolniczej.
2. Wszelkie prace związane z wiosenną akcją siewną przeprowadzić na bazie szeroko rozpracowanego współzawodnictwa pracy tak zespołowego i indywidualnego.
3. Właściwego zagospodarowania wszelkich gruntów wymagających przymusowego zagospodarowania, ze specjalnym uwzględnieniem gospodarowania zespołowego w oparciu o dekret z 9. 2. 1953 r.
4. Przeanalizować dla każdego terenu oddzielnie możliwości włączenia do zwiększenia produkcji niewykorzystanych dotychczas rezerw produkcyjnych.
5. Popularyzację mechanicznej uprawy roli w jak najszerszym zakresie.
6. Racjonalnie wykorzystać nawozy naturalne i sztuczne.
7. Stosować najnowsze zalecenia odnośnie przeprowadzenia upraw wiosennych, pielęgnacji upraw ozimych i jarych, masowej walki z chwastami, chorobami i szkodnikami roślin.
8. Dołożyć starań, aby ustalone dla danego powiatu ilości i rodzaje poszczególnych upraw wykonać zgodnie z planem.
9. Zwiększyć bazę paszową przez należyte i powszechne zastosowanie zielonej taśmy, właściwą pielęgnację łąk i pastwisk, oraz stosowania w większym stopniu upraw roślin pastewnych, głównie międzyplonów i poplonów.

Do wypełnienia tych tak poważnych zadań Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej zobowiązuje Prezydia Rad Narodowych, służbę rolną oraz instytucje współpracujące z rolnictwem do zmobilizowania wszystkich sił i środków, zmierzających do jak najsprawniejszego wykonania w bieżącym roku siewów wiosennych, zatwierdza jednocześnie instrukcję organizacyjno-agrotechniczną, opracowaną w bieżącym roku przez Wydział Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej i uchwala, co następuje:

§ 1. Kierownictwo nad całością przeprowadzenia kontroli przygotowań i przebiegu wiosennej akcji siewnej zleca się Wydziałowi Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, który wraz z tegorocznymi Radami Narodowymi odpowiedzialni są za całokształt prac i wydanie odpowiednich zarządzeń, instrukcji i planów zasiewów podległym jednostkom, oraz opracowywanie operacyjnej sprawozdawczości z przebiegu akcji siewnej dającej pełen obraz faktycznego stanu, jak również składania jej na ustalonych przez Min. Roln. formularzach i nadsyłania instytucjom do tego powołanym.

§ 2. Prezydia Rad Narodowych odbędą w czasie od 24. 2. — 28. 2. 1953 r. posiedzenia Prezydiów Rad Narodowych — a do 5. 3. 1953 r. poszerzone sesje Rad, mające na celu zatwierdzenie powiatowego planu zasiewów, dokonania analizy stanu przygotowań, ustalenie terminów zebrań gromadzkich, oraz zatwierdzenie planów pracy Wydziałów Rolnictwa i Leśnictwa w tym zakresie.

§ 3. Prezydia Rad Narodowych dopilnują, aby w terminie do 1. 3. 1953 r. zakończone zostały remonty maszyn i narzędzi rolniczych w POM, GOM, PGR, spółdzielniach produkcyjnych i gospodarstwach indywidualnych.

§ 4. Prezydia Powiatowych Rad Narodowych dopilnują, aby Wydziały Rolnictwa i Leśnictwa w terminie do 10. 3. 1953 r. ostatecznie ustaliły na specjalnych wzorach Ministerstwa Rolnictwa dokładną ewidencję gruntów do przymusowego zagospodarowania, ustalając jednocześnie plan ich zagospodarowania, propagując szeroko uprawy zespołowe.

§ 5. Prezydia Narodowych Rad Narodowych poprzez Służbę Rolną i Komisje Rolnictwa przeprowadzą w terminie do 10. 3. 1953 r. szczegółową kontrolę stanu zaopatrzenia powiatu w materiał siewny i sadzeniaki, uwzględniając zaopatrzenie na obsianie gruntów, wymagających przymusowego zagospodarowania, jak również zabezpieczenie pomocy w materiale siewnym i kredytach krótkoterminowych dla gospodarstw dotkniętych klęską powodzi oraz dla pogorzelców.

§ 6. Prezydia Rad Narodowych poprzez służbę rolną, Komisje Rolnictwa i personel fachowy POM przeprowadzać będą systematycznie kontrolę odnośnie właściwego magazynowania materiału siewnego, nawozów sztucznych, oraz stanu okopowych w kopcach. Dopilnują całkowitego rozprowadzenia w terminie do dnia 25. 3. 1953 r. materiału siewnego, nawozów sztucznych, a przydzielonych kredytów krótkoterminowych do dnia 20. 4. 1953 r.

§ 7. Prezydia Rad Narodowych przy współpracy Związku Samopomocy Chłopskiej dołożą wszelkich starań, by w tegorocznej kampanii siewnej rozwinąć wśród mas chłopskich, POM, GOM, PZGS, GS, PGR mobilizujące współzawodnictwo zgodnie z wytycznymi i planami pracy Wojewódzkiej Komisji Współzawodnictwa. Do współpracy należy włączyć organizacje masowe ZMP, LK oraz związki zawodowe. Równocześnie zobowiązuje się Prezydia Rad Narodowych, Związek Samopomocy Chłopskiej i komisje współzawodnictwa do przeprowadzenia systematycznej kontroli zobowiązań, ich wykonawstwa, udzielania stałej opieki współzawodniczącym, oraz do rozwinięcia szeroko zakrojonej akcji propagandowej poprzez radiowęzły, błyskawice gazetki ścienne itp.

§ 8. Prezydia Rad Narodowych dopilnują, aby w poszczególnych gromadzkich zostały opracowane przez aktyw gromadzki plany pomocy sąsiedzkiej na okres wiosennej kampanii siewnej w terminie do 10. 3. 1953 r., a w terminie do 15. 3. 1953 r. zatwierdzone zostały przez Prezydia Gminnych Rad Narodowych. Pomocą sąsiedzką winny być przede wszystkim objęte gospodarstwa, których członkowie rodzin odbywają służbę wojskową, gospodarstwa mało i średniorolne, bezkonne, których źródłem utrzymania jest gospodarstwo rolne, oraz wszyscy inni chłopi mało- i średniorolni, uznani przez aktyw gromadzki za potrzebujących pomocy sąsiedzkiej, świadczonej na podstawie dekretu o pomocy sąsiedzkiej z dnia 12. 9. 1947 r., oraz ustawy o zmianie z dnia 20. 3. 1950 r.

Przy opracowaniu planów pomocy sąsiedzkiej należy kierować się wskazaniami, wynikającymi z stale zaostrzającej się walki klasowej na wsi.

Zatwierdzony plan pomocy sąsiedzkiej winien być wyłożony do wglądu całej gromady.

§ 9. Prezydia Rad Narodowych, służba rolna, personel fachowy POM, oraz Wydziały Polityczne POM dopilnują w spółdzielniach produkcyjnych w terminie do 10. 3. 1953 r. całkowitego zaopatrzenia, odbycia narad roboczych, ustalenia planów pracy oraz zorganizowania brygad polowych. Otoczą stałą opieką fachową i polityczną — w szczególności nowopowstałe i organizujące się spółdzielnie produkcyjne, oraz dopilnują realizacji pełnych wkładów siewnych.

§ 10. Prezydia Rad Narodowych dopilnują powszechnego stosowania superfosfatu granulowanego poprzez organizowanie przez służbę rolną pokazów granulowania superfosfatu, oraz stałego instruktażu w gromadach.

§ 11. Prezydia Rad Narodowych dopilnują, by instytucje kontraktujące zakończyły kontraktację produkcji roślinnej do dnia 10. 3. 1953 r. z wyjątkiem kontraktacji chmielu, nasion, warzyw i materiału szkółkarskiego i owoców, których kontraktacja winna być ukończone do 30. 6. 1953 r. i wywiązały się z zobowiązań w stosunku do plantatorów określonych umowami plantacyjnymi.

§ 12. Prezydia Rad Narodowych dla zabezpieczenia bązy paszowej dopilnują, aby służba rolna zmobilizowała spółdzielnie produkcyjne i chłopów indywidualnych do stosowania w odpowiednim czasie nawożenia naturalnego i mineralnego, oraz pielęgnację łąk i pastwisk i zespołowego przeprowadzenia renowacji urządzeń wodno-melioracyjnych pod fachowym kierownictwem Rejonów Wodno-Melioracyjnych.

§ 13. Prezydia Rad Narodowych spowodują Służbę Rolną i personel fachowy POM oraz PGR do systematycznego instruktażu i kontroli w zakresie terminowego przeprowadzenia walki ze szkodnikami, chorobami roślin, oraz z chwastami w czasie całego okresu wegetacji roślin.

Jako pierwsze zadanie należy przeprowadzić ogólną akcję pielęgnacji sadów. Zawczasu przygotować dostateczną ilość środków i sprzętu do zwalczania słodyszka-rzepakowca w celu przeprowadzenia parokrotnych zabiegów na każdej plantacji przed zakwitnięciem rzepaków, a po zakwitnięciu stosować tylko mechaniczne zwalczanie.

Służba rolna i agronomiczna POM odpowiedzialna jest za terminowe zwalczanie chwastów w czasie całego okresu wegetacji roślin — a w szczególności akcja ta winna być nasilona w pierwszym okresie po dokonaniu zasiewów wiosennych z jednoczesnym zwróceniem uwagi na zwalczanie chwastów na rowach, miedzach i innych nieużytkach.

Poza tym Służba Rolna i aparat agronomiczny POM zwrócą uwagę na niszczenie szczególnie w miesiącu maju samosiewek ziemniaków, stanowiących żerowisko stonki ziemniaczanej — również do podstawowych obowiązków w.w personelu fachowego należy mobilizacja ludności i kontrola do przeprowadzenia systematycznych poszukiwań stonki ziemniaczanej przez cały okres jej występowania.

§ 14. Zobowiązuje się Wydział Komunikacyjny i Dyrekcję Okręgową Lasów Państwowych, oraz wszystkie inne instytucje posiadające grunty, do wydania zarządzeń podległych im jednostkom w zakresie systematycznego wykaszania rowów przy drogach publicznych — jak również terenów przyleśnych i innych obszarów, mogących być przyczyną rozsiewania się chwastów na pola uprawne i inne użytki rolne.

§ 15. Zobowiązuje się instytucje naukowe — a w szczególności WSR, S.I., JONG IHAR do otoczenia jeszcze ściślejszą i systematyczną opieką spółdzielni produkcyjnych w zakresie wprowadzenia tam najnowszych zdobyczy agrotechnicznych z równoczesnym uwzględnieniem najdalej idącej mechanizac. prac w rolnictwie. Poza tym personel naukowy winien współpracować na odcinku propagowania i popularyzowania najnowszych i podstawowych zasad agrotechnicznych poprzez radio prasę i odczyty publiczne.

§ 16. Państwowe i Gminne Ośrodki Maszynowe zakończą do dnia 15. 3. 1953 r. zawieranie umów o pracę w spółdzielniach produkcyjnych, z zespołami uprawowymi, gospodarstwami władania publicznego i indywidualnymi gospodarstwami.

§ 17. Państwowe i Gminne Ośrodki Maszynowe zakończą w ostatecznym terminie do 1. 3. 1953 r. remont ciągników, maszyn i narzędzi rolniczych — a w terminie do 10. 3. 1953 r. dokonają właściwego rozmieszczenia parku maszynowego w spółdzielniach produkcyjnych i poszczególnych gromadach. Szczególną uwagę zwrócą na jak najsprawniejsze przeprowadzenie zaległych orek siewnych.

Prezydia Rad Narodowych poprzez Komisje Rolnictwa i Leśnictwa i Służbę Rolną przeprowadzą w terminie do 5. 3. 1953 r. szczegółową kontrolę w POM i PGR odnośnie zakończenia wykonania remontów maszyn i narzędzi rolniczych.

§ 18. Państwowe Ośrodki Maszynowe odbędą w terminie do dnia 5. 3. 1953 r. narady produkcyjne i społeczne, na których zapoznają całą załogę z planami pracy i eksploatacji parku maszynowego z uwzględnieniem szczegółowych planów dla poszczególnych brygad traktorowych dążąc do tego, aby wszelkie planowe prace wykonywane były na bazie szeroko rozpracowanego przez załogę współzawodnictwa w ścisłym powiązaniu z zadaniami odnośnych spółdzielni produkcyjnych. Państwowe Ośrodki Maszynowe zwrócą szczegółową uwagę w tegoroczne kampanii siewnej na zharmonizowanie prac z zadaniami Gminnych Ośrodków Maszynowych.

§ 19. Państwowe Gospodarstwa Rolne przyśpieszą i zakończą w ostatecznym terminie do 1. 5. 1953 r. dostawy planowych partii zboża i nasion siewnych na kontraktację i reprodukcję, oraz przygotują materiał siewny dla własnych potrzeb — przestrzegając ustalonych norm czystości kiełkowania i wilgotności.

§ 20. Państwowe Gospodarstwa Rolne dokonują w terminie do 10. 3. 1953 r. bilansu rąk do pracy i siły roboczej i w razie potrzeby dokonają koniecznych przesunięć, aby w czasie kampanii siewnej wyeliminować zahamowania w pracach.

Zobowiązuje się Państwowe Gospodarstwa Rolne do terminowego i właściwego zagospodarowania wszelkich gruntów przejętych na podstawie Uchwał Rad Narodowych, przekazanych zgodnie z Uchwałą Prezydium Rządu z dnia 5. 4. 1952 r. nr 251/52.

§ 21. Zobowiązuje się Centralę Zaopatrzenia Rolnictwa w Poznaniu do wykonania zaległego zaopatrzenia odbiorców w wszelkie części zamienne, oraz materiały pomocnicze w ostatecznym terminie do 1. 3. 1953 r., oraz do systematycznego realizowania zamówień bieżących w czasie trwania kampanii siewnej.

§ 22. Zobowiązuje się warsztaty remontowe TOR w Poznaniu i Koninie do zakończenia w terminie do 1. 3. 1953 r. remontu ciągników (silników) i odwrotnego przekazania ich warsztatom macierzystym.

§ 23. Zobowiązuje się Wojewódzki Związek Gminnych Spółdzielni do realizacji w terminie do 1. 3. 1953 r. wszystkich planowych i zaległych zamówień tak części wymiennych jak i artykułów koniecznych do przeprowadzenia wiosennej kampanii siewnej i rozprowadzenia według potrzeb PZGS i GS dla zaopatrzenia spółdzielni produkcyjnych i chłopów indywidualnych.

§ 24. Zobowiązuje się Wojewódzki Związek Gminnych Spółdzielni do należytego zaopatrzenia w terminie do 15. 3. 1953 r. wszystkich punktów sprzedaży Gminnych Spółdzielni w odpowiednie ilości artykułów przemysłowych dla pełnego zaspokojenia potrzeb ludności wiejskiej w okresie kampanii siewnej, wprowadzając jednocześnie najodpowiedniejsze godziny sprzedaży w tychże punktach.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej zatwierdza jednocześnie dla poszczególnych powiatów województwa poznańskiego zadania planowe na rok 1953 odnośnie zasiewów wiosennych w gospodarce chłopskiej łącznie ze spółdzielniami produkcyjnymi.

Za Prezydium Rady Narodowej

Fr. Szczerbal	Wł Migoń
Sekretarz Prezydium	Przewodniczący Prezydium

21

UCHWAŁA PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W POZNANIU

z dnia 24 lutego 1953 r. w sprawie przeprowadzenia akcji sanitarno-porządkowej w r. 1953.

Celem podniesienia stanu sanitarnego i estetycznego miast, wsi i osiedli Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu w oparciu o Uchwałę Prezydium Rządu Nr 156 z dnia 15 marca 1952 r. oraz wytyczne Ministerstwa Zdrowia do tegorocznej akcji sanitarno porządkowej uchwala przeprowadzić w miesiącu kwietniu 1953 r. na terenie całego województwa powszechną wiosenną akcję sanitarno-porządkową i przystąpić niezwłocznie do przeprowadzenia przygotowań do tejże akcji.

Akcją tą należy objąć wszystkie zagadnienia sanitarno porządkowe w oparciu o przykładowe wytyczne tzw. minima sanitarne.

Prezydia Rad Narodowych poprzez Społeczne Komitety akcji sanitarno-porządkowej winny:

1 doprowadzić do należytej czystości i porządku oraz do ostatecznego wyglądu ulice place publiczne, targowiska, domy miejskie oraz ich podwórza, zagrody wiejskie np. przez usunięcie z nich nieczystości i zalegających bezużytecznych przedmiotów;
2. założyć na nieużywanych terenach trawniki i kwietniki;
3. uporządkować źródła zaopatrzenia ludności we wodę do picia i potrzeb gospodarczych oraz urządzenia do czasowego przechowywania śmieci i nieczystości — zasypywać kałuże i bajora;
4. doprowadzić do należytej czystości i porządku zakłady pracy, szkoły, przedszkola zakłady społeczne służby zdrowia, zakłady zbiorowego żywienia, przetwórstwa i obrotu artykułów żywności, hotele, kwatery zbiorowe, mieszkania, miejsca widowiskowe oraz instytucje kultury fizycznej (szatnie, boiska sportowe, sale gimnastyczne itp.).

Dla wykonania tych założeń Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej postanawia:

1. zorganizować Wojewódzki Komitet Społeczny Akcji Sanitarno-Porządkowej, który celem oparcia Akcji Sanitarno-Porządkowej na jak najszerszej bazie społecznej wezwie do współpracy organizacje masowe;

2. dla pełnego włączenia czynnika społecznego do realizacji zadań A. S. P. zwrócić się do Komisji Wojewódzkiej Rady Narodowej a w szczególności do Komisji: Zdrowia, Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej, Pracy i Pomocy Społecznej, Rolnictwa i Leśnictwa, Oświaty, Kultury Handlu, Drobnej Wytwórczości i Porządku Publicznego, o włączenie się do tej akcji oraz zobowiązać Prezydia terenowych Rad Narodowych do podobnego włączenia odpowiednich Komisji na szczeblu powiatów, miast i gmin.

Równocześnie Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej zobowiązuje:

1. Wydział Zdrowia Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do
   a) opracowania szczegółowych instrukcji odnośnie wymienionej akcji,
   b) przeprowadzania szerokiej akcji uświadamiającej poprzez aktyw sanitarny zakładów służby zdrowia oraz aparat P.C.K.,
   c) zorganizowania w Wojewódzkiej Stacji Sanitarno-Epidemicznej sekretariatu Wojewódzkiego Społecznego Komitetu A.S.P..
   d) opracowania do dnia 30 czerwca 1953 r. końcowego sprawozdania z przebiegu całości akcji. —
2. Wszystkie Wydziały Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do
   a) włączenia się do akcji, do pilnowania realizacji uchwały Prezydium Rządu, wytycznych Rady Ministrów II. Zespołu oraz wytycznych wydanych przez Ministerstwa resortowe,
   b) zmobilizowania i skoordynowania udziału wszystkich zakładów podległych, lub związanych organizacyjnie z Wydziałami Prez. w powszechnej akcji sanitarno-porządkowej w czasie od 1 do 30 kwietnia 1953 r.,
   c) zainicjowania i zorganizowania współzawodnictwa w podległych pionach organizacyjnych i zakładach w zakresie podniesienia czystości.
3. Wydziały: Organizacyjny, Ogólno-Gospodarczy, Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej, Pracy i Pomocy Społecznej, Rolnictwa i Leśnictwa, Oświaty, Kultury, Handlu, Przemysłu oraz Społeczno-Administracyjny Prezydium Wojew. Rady Narodowej do ścisłej współpracy z Wojewódzkim Społecznym Komitetem A.S.P.
   W tym celu wymienione Wydziały wyznaczą jednego z odpowiedzialnych pracowników Wydziału, którego obowiązkiem będzie powiązania pracy Wojewódzkiego Społecznego Komitetu z pracami Wydziału w zakresie realizacji zadań A.S.P.
4. Prezydia Rad Narodowych wszystkich stopni do
   a) odbycia do dnia 10 marca posiedzeń Prezydiów Rad Narodowych, na których winny być przepracowane zagadnienia A.S.P. w r. 1953 oraz powzięte odpowiednie uchwały,
   b) powołania do dnia 15 marca pod przewodnictwem członka Prezydium Społecznych Komitetów na szczeblu powiatów, miast i gmin oraz zorganizowania w terminie do dnia 20 marca odpowiednich komitetów gromadzkich, blokowych, zakładowych i szkolnych,
   c) przesłania do Sekretariatu Wojewódzkiego Społecznego Komitetu A.S.P. (Wojewódzka Stacja Sanitarno-Epidemiczna, Poznań, ul. Dąbrowskiego 12) do dnia 20 marca sprawozdania z prac organizacyjnych i przygotowawczych, a do dnia 15 czerwca br. sprawozdania końcowego z przebiegu akcji.

Za Prezydium Rady Narodowej

Fr. Szczerbal
Sekretar Prezydium

Wł. Migoń
Przewodniczący Prezydium

22

ZARZĄDZENIE PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W POZNANIU

z dnia 19 lutego 1953 r. w sprawie wymiarów i czasów ochronnych dla ryb i raków na wodach otwartych woj poznańskiego.

Na podstawie art. 67 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 28. XII. 1934 r. o unormowaniu właściwości trybu postępowania (Dz. U. R. P. Nr 100 poz. 976) oraz upoważnienia wo władzy administracji ogólnej do wydania zarządzeń zezwalających na wyjątki od postanowień zawartych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 54 pkt. 1 i 2 Ustawy o rybołóstwie z 7. III. 1932 (Dz U. R. P. Nr 35. poz. 357) — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu zmienia wymiar ochronny siei z 40 na 35 cm ora zprzedłuża czas ochronny łososia i troci zamiast od 1 grudnia do 31 stycznia na czas od 1 listopada do 31 stycznia.

Obwieszczenie o ochronie ryb i raków na wodach otwartych wydane zarządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 5 września 1947 r. po uwzględnieniu zmian, ustanawia:

Wymiary ochronne

dla pstrągów	25 cm
„ lipienia	30 „
„ sieji	35 „
„ sielawy	20 „
„ sandacza	35 „
„ szczupaka	30 „
„ leszcza	25 „
„ certy	20 „
„ brzany	30 „
„ lina	20 „
„ świnki	20 „
„ jazia	20 „
„ klenia	20 „
„ wzdręgi	15 „
„ płotki	15 „
„ węgorza	35 „
„ raka szlachetnego	10 „
„ raka długoszczypc.	10 „

Okresy ochronne

Wiosenny od 15 kwietnia do 31 maja
dla lipienia od 1 marca do 31 maja,
dla siei i sielawy od 15 października do 31 grudnia,
dla łososia i troci od 15. IV. do 31. V. oraz od 1. XI. do 31. I.,
samic raka od 15 grudnia do 31 lipca,
dla samców raka od 15 października do 31 grudnia.

Zabrania się w okresie ochronnym od 15 kwietnia do 31 maja używać narzędzi ruchomych służących do połowu ryb przez ciągnienie oraz narzędzi służących do połowu przez nagonkę.

Zabrania się przegradzać więcej niż połowy szerokości normalnego łożyska wody. Powyższe nie ma zastosowania do narzędzi, zamykających mniej niż połowę głębokości wody.

Zabrania się przewozić, przesyłać, kupować, sprzedawać ryb i raków po upływie 5 dni od rozpoczęcia okresu ochrony.

Powyższe wymiary i okresy ochronne obowiązują na wszystkich wodach woj. poznańskiego.

Nieprzestrzeganie wymiarów i okresów ochronnych podlega postanowieniom karnym art. 85 Ustawy o rybołóstwie z dnia 7 marca 1932 r.

W wypadkach wyjątkowych Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, Wydział Rolnictwa i Leśnictwa może zezwolić na dokonywanie połowu ryb i raków w ustanowionym dla nich okresie ochronnym:

1. jeżeli okaże się to koniecznym ze względów gospodarczych,
2. dla celów naukowych,
3. dla celów produkcji materiału zarybieniowego,
4. jeżeli raki z powodu powolnego wzrostu nie osiągają wymiarów ochronnych, Prezydium W.R.N. może zezwolić na łowienie raków nie mniejszych jednak niż 7 cm.

Za Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej
Inż. Fr. Klocek. Członek Prezydium.

PUBLIKACJE

23

ORZECZENIA PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W POZNANIU

o wywłaszczeniu nieruchomości.

Na podstawie art. 1 i 4 dekretu z dnia 7. IV. 1948 r. (Dz. Ust. Nr 20, poz. 138 i z 1949 r. Nr 65. poz. 527) łącznie z art. 6 ustawy z dnia 29. XII. 1951 r. (Dz. U. R. P. z 1952 r Nr 4. poz 25) oraz art. 22 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 24. IX 1934 (Dz. Ust. Nr 86 poz. 776 i z 1939 r. Nr 31. poz. 205) Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu orzeka w wyniku przeprowadzonej rozprawy oraz postępowania wyjaśniającego:

I. Wywłaszczenie na rzecz Skarbu Państwa — Prezydium Miejskiej Rady Narodowej Wydział Gosp. Kom. i Mieszk. w Poznaniu, na cele użyteczności publicznej, nieruchomości położonej w Poznaniu — Łęgi Dębińskie zapisanej w ks. wiecz. Poznań—Wilda tom IX karta L 214 parcele Nr 1872/235, 1874/236 1871/235, 1873/236 o powierzchni 19070 m² stanowiącej własność Deierlinga Maksymiliana.

Przedmiotowa nieruchomość została zajęta pod zieleńce w okresie wojny 1939—1945, w dn. 16. IV. 1948 znajdowała się we władaniu b. Zarządu Miejskiego w Poznaniu, w planach zagospodarowania przestrzennego jest przewidziana na ten sam cel, jak również zagospodarowanie jej jest przewidziane do realizacji w pierwszej kolejności planu, zatem zachodzą warunki do jej wywłaszczenia w trybie dekretu z dnia 7. IV. 1948 r. (Nr S. A. Adm. II 1a/42/52 z 23. 2. 1953 r.)

II. Wywłaszczenie na rzecz Skarbu Państwa — Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Kaliszu, na cele użyteczności publicznej, nieruchomości położonej w Kaliszu przy ul. Targowe, 8, zapisanej pod Nr hip. 255 o powierzchni 141 m² stanowiącej własność Elki Rachell Haftki i Hersza Marguliesa.

Przedmiotowa nieruchomość została zajęta pod zieleńce w okresie wojny 1939—1945, w dniu 16. IV. 1948 r. znajdowała się we władaniu b. Zarządu Miejskiego w Kaliszu, jest nadal na wspomniany cel użytkowana, jak również została zagospodarowana z funduszów publicznych, zatem zachodzą warunki do jej wywłaszczenia w trybie dekretu na wstępie powołanego (Orz. Nr S. A. II 56a/31/52 z dn. 20. 2. 1953).

III. Wywłaszczenie na rzecz Skarbu Państwa — Prezydium Miejskiej Rady Narodowej Wydział Gosp. Kom. i Mieszk. w Poznaniu, na cele użyteczności publicznej. nieruchomości położonej w Poznaniu—Golęcinie przy b. ul. Glinianej. zapisanej w ks. wiecz. Poznań—Jeżyce tom 45 karta L 1148 parcela Nr 487/154 o powierzchni 2860 m² stanowiącej własność Juszczyńskiego Czesława.

Przedmiotowa nieruchomość została zajęta pod zieleńce w okresie 1939—1945, w dn. 16. IV. 1948 znajdowała się we władaniu b. Zarządu Miejskiego w Poznaniu, jest nadal na wspomniany cel użytkowana, jak również została zagospodarowana z funduszów publicznych zatem zachodzą warunki do jej wywłaszczenia w trybie dekretu na wstępie wymienionego Orz. Nr S. A. II 1a 279/51 z dn. 19. 2. 1953 r.)

IV. Wywłaszczenie na rzecz Skarbu Państwa — Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Kaliszu. na cele użyteczności publicznej, nieruchomości położonej w Kaliszu przy ul. Sukienniczej (Piekarskiej) zapisanej w ks. hip. nieruch. w Kaliszu pod Nr 142 o powierzchni 478 m² stanowiącej współwłasność Nyssena Goldhamera w 42% Jakewa Goldhamera w 8% oraz Rywki Goldhamerowej w 50%. (Orz. Nr S. A. Adm. II 56a/401/52 z dn. 20. 2. 1953 r.)

Wywłaszczenie polega na odjęciu prawa własności z dniem 9 maja 1945 r.

Przeciwko niniejszemu orzeczeniu służy stronom prawo wniesienia odwołania do Odwoławczej Komisji Wywłaszczeniowej przy Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu w ciągu 14-tu dni licząc od daty dokonania obwieszczenia za pośrednictwem Prezydium W. R. N.

T. Kwaśniewski, Zastępca Przewodn. Prezydium

24

OBWIESZCZENIE PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ

z dnia 20. II. 1953 r. o wszczęciu postępowania wywłaszczeniowego.

W myśl art. 4 ust. 1 pkt. 4 dekretu z dnia 7. IV. 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 138 i z 1949 r. Nr 65, poz. 527) łącznie z art. 6 ustawy z dnia 29. XII. 1951 r. (Dz. U. R P. z 1952 r. Nr 4, poz. 25) i art. 14 prawa o postępowaniu wywłaszczeniowym z dnia 24. IX. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 776 i z 1939 r. Nr 31, poz. 205) podaje się do publicznej wiadomości, że na rzecz Skarbu Państwa, na cele użyteczności publicznej, zostało wszczęte postępowanie wywłaszczeniowe odnośnie nieruchomości położonej w Władysławowie — Rynek Nr 56, pow. Turek, oznaczonej Nr hip. 493, o powierzchni 933 m² stanowiącej własność Suchera i Chany Morgenstein.

Wywłaszczenie ma polegać na odjęciu prawa własności z dniem 9. V. 1945 r.

Załączniki do wniosku wywłaszczeniowego zostały wyłożone w lokalu Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Władysławowie do przejrzenia w okresie dni 14-tu i w tym terminie wolno każdej osobie interesowanej zgłaszać wnioski lub sprzeciwy, które należy wnosić na ręce Przewodniczącego Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Władysławowie.

T. Kwaśniewski, Z-ca Przewodn. Prezydium

25

OGŁOSZENIE

o sporządzeniu protokołu zdawczo-odbiorczego.

Na podstawie § 73 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16 poz. 62) oraz zarządzenia Ministra Górnictwa z dnia 4 lipca 1951 r., ogłasza się, że **dnia 30 marca 1953 roku** o godz. 12-tej w biurze Zjednoczenia Przemysłu Węgla Brunatnego we Wrocławiu przy Sudeckiej 92 zostanie sporządzony protokół zdawczo-odbiorczy niżej wymienionych pól górniczych na węgiel brunatny, przejętych na własność Państwa orzeczeniem Ministra Górnictwa z dnia 27 grudnia 1950 r. Nr 13, ogłoszonym w Monitorze Polskim z dnia 23 maja 1951 r. Nr A 42 poz. 526, a mianowicie: pól oznaczonych w załączniku (wykazie) do orzeczenia Ministra Górnictwa Nr 13 liczbami porządkowymi 595, 612 638, 658, 688 i 722. należących dawniej do Ronnow Fechnera, którego miejsce zamieszkania nie jest znane.

Wzywa się wymienionego wyżej właściciela pól górniczych oraz właścicieli składników majątkowych tychże pól do stawienia się w czasie i miejscu do sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego wyznaczonych. Niestawiennictwo nie wstrzymuje sporządzenia tego protokołu.

Zjednoczenie Przemysłu Węgla Brunatnego

PRENUMERATA WYNOSI: ROCZNIE — ZŁ 18— Z SKOROWIDZEM. — PÓŁROCZNIE — ZŁ 10,— BEZ SKOROWIDZA. OPŁATA WINNA BYĆ UISZCZONA Z GÓRY PRZED OKRESEM PRENUMERATY. — WPŁATY NALEŻY DOKONAĆ NA KONTO NAR. BANKU POLSKIEGO W POZNANIU NR 410/420/59/1

Adres redakcji i administracji: Poznań Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, Plac Kolegiacki 17, pokój 15
Konto: Narodowy Bank Polski Poznań V. Oddział Miejski 410/420/59/1 Dziennik Urzędowy Woj. Rady Nar.

Dziennik Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu wydawany jest 10 i 25 każdego miesiąca. Materiały do publikacji dostarczyć należy Redakcji najpóźniej 7 dni przed ukazaniem się Numeru.

Prenumerata roczna — 18,— zł, półroczna 10,— zł.

Prenumeratę należy uiszczać z góry bez wezwania ze strony Administracji, gdyż rachunków nie wysyła się.

Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedynczych numerów należy wnieść do Admin. najpóźniej 3 dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru dziennika.

Cena niniejszego egz. — 1,50 zł.

ODBIORCA:

Tłoczono w Pozn. Zakł. Graf. 2 — 438 — 6. III. — 10. III. 53 — K-4-10070 — druk. sat